

Teatret vinder over kræften

Sue Hansen-Styles spiller cancerpatient i 'WIT' hos Why Not Theatre på Bådteatret. Med hjer-teskærende smerte og eminent selvironi.

Hvordan ville du reagere, hvis du fik cancer? Fortæller du det til alle? Går du ind i dig selv? Eller lader du som ingenting og arbejder, til du pludselig styrter? Mange stiller vel sig selv den slags spørgsmål. Men går man i teatret for at se noget om at blive syg? Er det ikke bare for ubehageligt? Ikke nødvendigvis. Forestillingen *WIT* hos Why Not Theatre på Bådteatret er i hvert fald en ualmindeligt morsom forestilling. Begavet og sprudlende – og domineret af selvironi og galgenhumor, også selv om døden spiller aktivt med hele vejen.

Egne erfaringer

WIT handler om en litteraturprofessor, der får kræft. Den forunderlige tekst er skrevet i 1995 af den amerikanske dramatiker Margaret Edson, der senere fik Pulitzerprisen for stykket. Edsons egne erfaringer som sygehjælper på en kræftafdeling spiller kraftigt ind i forestillingen, der siden har været brugt til at debattere sundhedssystemers behandlinger. Forskningspatientens privilegier er tydeligvis barske ...

Selvfølgelig er meget anderledes i dag, næsten 20 år senere. Men teksten holder stadig vand; det vidner mange af tilskuernes udbrud også om. Og Peter Dupont Weiss har iscenesat med en flot lydhørhed over for replikkernes vekslen mellem håb og vrede og apati – i en nødtørftig scenografi af seng og hospitalsgardiner. For Sue Hansen-Styles er rollen

som kræftpatienten et eklatant gennembrud – og et hop direkte op i stjerneligaen af kvindelige skuespillere i Danmark. Hun har en retorisk beherskelse af tekstens raffinerede engelske sprog, så man nyder hendes musikalske leg med hver konsonant. Og hun har en kropslig indlevelse i figuren, der er fænomenal.

WIT er teater, der er på niveau med Eric-Emanuel Schmitts poetiske børnecancermonolog *Oscar* og den lyserøde dame, som Pia Rosenbaum har fortryllet. *WIT* er den endnu mere voksne udgave. Den intellektuelle og den kropslige udgave af den essentielle historie: Fortællingen om, at du skal dyrke det vigtige i dit liv. Nu.

'WIT'. Tekst: Margaret Edson (1995). Iscenesættelse: Peter Dupont Weiss.
Lys: Katja Andreassen. Why Not Theatre Company. Spilles på engelsk.
Spilles også på Bådteatret i dag kl. 17. Turné. www.baadteatret.dk